

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ
DECIZIA CIVILĂ NR. 181/C
Ședința publică din 05 martie 2012
Completul compus din:
PREȘEDINTE - Vanghelița Tase
JUDECĂTORI - Gabriel Lefter
 - Mihaela Ganea
GREFIER - Mădălina Drăgoi

Pe rol soluționarea recursului civil având ca obiect fond funciar, recurs declarat de recurenții pârâți **MITROFAN ELENA**, domiciliată în localitatea Mihail Kogălniceanu, str. Tudor Vladimirescu nr. 41, județul Constanța și **MUSCALU CONSTANTIN**, domiciliat în Constanța, str. Timișanei nr. 13 și **MUSCALU VALERIU**, domiciliat în Canada Brossard, str. Des Cerisiers nr. 695, împotriva încheierilor din 23 mai 2011 și 17 iunie 2011, precum și a deciziei civile nr. 1127 din 30 septembrie 2011 pronunțate de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 24738/212/2009, în contradictoriu cu intimata reclamantă **S.C. SOMACO CONSTRUCT S.R.L.**, cu sediul social în Constanța, str. I.C.Brătianu nr. 131 și intimații pârâți **COMISIA LOCALĂ PENTRU STABILIREA DREPTULUI DE PROPRIETATE ASUPRA TERENURILOR LUMINA**, cu sediul în comuna Lumina, județul Constanța, **COMISIA JUDEȚEANĂ PENTRU STABILIREA DREPTULUI DE PROPRIETATE ASUPRA TERENURILOR CONSTANȚA**, cu sediul în Constanța, bd. Tomis nr. 51 și **CONSILIUL LOCAL LUMINA**, cu sediul în comuna Lumina, județul Constanța.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru recurenții pârâți Mitrofan Elena, Muscalu Constantin și Muscalu Valeriu, avocat Doina Babu, în substituie pentru avocat Ionel Hașotti, în baza delegației de substituie nr. 145 din 04 martie 2012 depuse la dosar, pentru intimata reclamantă S.C. Somaco Construct S.R.L., avocat Neamțu Bogdan, în baza împuternicirii avocațiale nr. 31 din 30 ianuarie 2012 depuse la dosar și pentru intimații pârâți Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Asupra Terenurilor Lumina și Consiliul Local Lumina, avocat Bratu Florentina, în baza împuternicirii avocațiale nr. 23 din 26 ianuarie 2012 depuse la dosar, lipsind intimata pârâtă Comisia Județeană pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Asupra Terenurilor Constanța.

Procedura este legal îndeplinită, cu respectarea dispozițiilor art. 87 și următoarele Cod procedură civilă.

Recursul este declarat și motivat în termenul legal prevăzut de lege, timbrat cu taxă judiciară de timbru, în cuantum de 566.00 lei, potrivit chit. Seria CT XWM Nr. 4397506 PJ din 22 februarie 2012 și cu timbru judiciar în cuantum de 5,30 lei (conform încheierii din 15 februarie 2012 prin care a fost admisă cererea de reexaminare a taxei judiciare de timbru și s-a stabilit în sarcina recurenților pârâți obligația de plată a unei taxe de timbru în valoare de 566 lei și 5 lei timbru judiciar).

S-a făcut referatul oral asupra cauzei de către grefierul de ședință, din care:

Întrebate fiind părțile, prin apărători, arată că nu mai au alte cereri formulate sau probe de propus, solicitând cuvântul atât asupra excepției inadmisibilității recursului invocată de intimata reclamantă S.C. Soma Construct S.R.L. și intimații pârâți Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Asupra Terenurilor Lumina și Consiliul Local Lumina prin întâmpinările formulate, cât și pe fond.

Curtea, luând act de declarația părților, prin apărători, în sensul că nu mai sunt cereri de formulat sau probe de propus, în temeiul dispozițiilor art. 150 Codul de procedură civilă, constată dosarul în stare de judecată și acordă cuvântul atât asupra excepției inadmisibilității recursului, cât și pe fond.

Apărătorul recurenților pârâți Mitrofan Elena, Muscalu Constantin și Muscalu Valeriu, având cuvântul – asupra excepției inadmisibilității recursului – solicită respingerea acesteia. Arată că excepția se întrepătrunde cu fondul cauzei.

Apreciază că litigiul de față este și neevaluabil în bani și căile de atac erau apelul și recursul.

Pe fond – solicită admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei pentru a se judeca apelul în complet legal constituit.

Precizează că au depus practică judiciară.

Apărătorul intimatei reclamante S.C. Somaco Construct S.R.L., având cuvântul – asupra excepției inadmisibilității recursului – solicită admiterea acesteia.

Pe fond – solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii atacate ca temeinică și legală, cu cheltuieli de judecată.

Apărătorul intimaților pârâți Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Asupra Terenurilor Lumina și Consiliul Local Lumina, având cuvântul – asupra excepției inadmisibilității recursului – solicită admiterea acesteia.

Pe fond – solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii atacate ca temeinică și legală, fără cheltuieli de judecată.

Arată că ne aflăm în fața unui recurs la recurs. Tribunalul Constanța a statuat corect calea de atac ca fiind a recursului, prezentul litigiu fiind evaluabil în bani. Consideră că nu se impune casarea cu trimitere.

Apreciază că nu sunt incidente în cauză hotărârile depuse ca și practică judiciară.

CURTEA

116

Asupra prezentului recurs, constată:

Prin încheierile interlocutorii pronunțate la 23 mai și respectiv 17 iunie 2011 în prezenta cauză, Tribunalul Constanța a constatat că este competent să judece recursurile (iar nu apelurile) formulate în cauză față de sentința civilă nr. 16835/25.06.2010 a Judecătoriei Constanța, iar prin decizia civilă nr. 27/30.09.2011 a Tribunalului Constanța a fost admis recursul pârâtei COMISIA JUDEȚEANĂ PENTRU STABILIREA DREPTULUI DE PROPRIETATE ASUPRA TERENURILOR CONSTANȚA împotriva hotărârii emise în prima instanță, soluția primei instanțe fiind modificată în parte, în sensul admiterii cererii de excepție a excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei recurente și respingerii excepției față de această entitate, ca fiind formulată în contradictoriu cu o cerere de excepție în cauză lipsită de calitate procesuală pasivă.

S-a respins ca nefondat recursul formulat împotriva aceleiași hotărâri de recurs emise în instanțele recurente MUSCALU MARGARETA și MITROFAN ELENA.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței civile recurate.

Intimatele recurente au fost obligate la plata către intimata S.C. SOMACO Construct a cheltuielilor de judecată, în cuantum de 2.715 lei.

A fost respinsă cererea privind obligarea intimatelor recurente la plata cheltuielii către intimata Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate asupra Terenurilor a comunei Lumina.

Pentru a pronunța această soluție, Tribunalul Constanța a reținut că în prima instanță s-a constatat că S.C. SOMACO CONSTRUCT S.R.L. - reclamant procesual - a dobândit dreptul de proprietate asupra terenului arabil în suprafață de 5.118 mp, situat în comuna Lumina, nr. cod. 11238, intabulat în CF conform Decretului nr. 1947/1.10.1999, fiind emis de către Ministerul Industriei și Comerțului în baza certificatului de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor, nr. M03 nr. 4713; terenul a fost identificat conform raportului de expertiză tehnică judiciară întocmit de inginer Diaconescu Mihail Dănuț.

S-a constatat totodată că societatea a dobândit un drept de folosință asupra suprafeței de 50.274 mp teren arabil, în baza contractului de asociere în participațiune nr. 2422/2003.

Că judecătorul fondului a respins cererea reconvențională (vizând constatarea nulității absolute/caducității/ inopozabilității contractului de asociere în participațiune nr. 2422/2.07.2003 încheiat între Consiliul Local Lumina și S.C. SOMACO CONSTRUCT S.R.L., obligarea societății reclamante la demolarea și ridicarea de pe terenul asupra căruia s-a reconstituit în natură dreptul de proprietate al pârâtelor reconveniente a oricăror echipamente și obiecte, precum și de a sista de îndată orice operațiune de exploatare a acestui teren, cu plata sancțiunii de daune pe zi de întârziere).

Printr-o expunere succintă a considerentelor instanței de fond, tribunalul a constatat că act de situația de fapt astfel constatată, anume că potrivit contractului de

vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1021/29.05.2003, societatea reclamantă este titulara dreptului de proprietate asupra unei suprafețe de 64.259 mp, din care o porțiune de 5.518 mp se suprapune peste terenul de 169.400 mp retrocedat părților reconveniente prin decizia civilă nr.925/02.10.2008 a Tribunalului Constanța, care le-a reconstituit dreptul în temeiul Legii 18/1991.

Din aceeași suprafață retrocedată, o diferență de 36.325 mp sunt terenuri care au făcut obiectul titlurilor de proprietate eliberate unor persoane fizice conform Legii nr. 18/1991, iar pentru suprafața de 58.513 mp Consiliul local al comunei Lumina a întocmit un studiu înaintat spre aprobare, denumit „Groapa de gunoi”, suprapunerea peste acest ultim teren realizându-se pe 44.569 mp.

Instanța de fond a apreciat că S.C. Somaco Construct S.R.L. are calitatea procesuală activă în cauză, întrucât acestea i s-a eliberat de către Agenția Națională de Resurse Minerale Licența de concesiune, urmată de încheierea contractului de asociere în participațiune nr.2422/02.07.2003.

Referitor la contractul de vânzare-cumpărare sus-menționat, judecătorul fondului a reținut că societatea reclamantă a cumpărat de la S.C. Somaco S.A. terenul de 64.259,32 mp situat în com. Lumina, sat Sibioara (Cariera Sibioara II-Valea cu Izvorul), jud. Constanța, înscris în Cartea Funciară 31 Lumina prin încheierea C.F. 1947/20.10.1999 și în baza Certificatului M 03, nr. 4713/08.06.1999 eliberat de Ministerul Industriei și Comerțului.

Bazându-se pe principiul „res inter alios acta, aliis neque nocere, neque prodesse potest” care guvernează și contractul de asociere în participațiune, instanța de fond a conchis că petitul principal al cererii reconvenționale, vizând constatarea nulității/caducității acestui raport juridic ca efect al deciziei civile nr.925/02.10.2008 a Tribunalului Constanța, este nefondat.

Având în vedere certificatul de atestarea dreptului de proprietate asupra terenurilor emis de Ministerul Industriei și Comerțului M 03 nr.4719/08.06.1999 și încheierea de carte funciară 9017/26.02.2009 a B.C.P.I. Constanța (fila 76), nr. Cod nou 11238, acte din care rezultă că S.C. Somaco Construct S.R.L. este proprietarul terenului de 64.259 mp și a construcțiilor edificate, întrucât actul de proprietate al societății reclamante nu a fost anulat, iar contractul de asociere în participațiune nu este caduc, cererea reconvențională a fost respinsă și în ce privește ridicarea construcțiilor, agregatelor și instalațiilor și sistarea operațiunilor de exploatare.

Apelul formulat de părțile reconveniente Muscalu Margareta și Mitrofan Elena a fost calificat, conform încheierii din 17.06.2011, ca fiind recurs.

Această evaluare a căii de atac s-a raportat, în opinia judecătorilor tribunalului, la dispozițiile art. 282¹ Cod procedură civilă, cât și la valoarea materială a obiectului acțiunii principale și a cererii reconvenționale, care se situează sub 100.000 lei.

Recursul formulat de aceste părți a fost respins ca nefondat, reținându-se, în esență, că acțiunea în constatare este cea prin care reclamantul solicită instanței doar să se constate existența unui drept al său sau inexistența unui drept

ea reclamantului. Că în speță acțiunea societății reclamante a avut caracter
 4.259 mp. de
 169.400 mp. de
 02.10.2008
 și prin raportul de expertiză întocmit în cauză de către expert ing. D.
 ii 18/199
 sunt terenurile
 rsoane fizice
 siliul local al
 mit „Gropă
 569 mp. are
 are calitate
 tre Agenția
 : încheierea

Impotriva acestei decizii, ca și față de încheierile interlocutorii din
 05.05.2011 și 17.06.2011, a fost declarat recurs de către MITROFAN ELENA
 MUSCALU CONSTANTIN (în calitate de moștenitor al defunctei Muscalu
 soareta, la demersul procesual achiesând ulterior și celălalt moștenitor,
 MUSCALU VALERIU), recurenții invocând nelegalitatea acestora prin prisma
 dispozitiilor art. 2 pct. 2 și 3 cod proc. civilă, art. 3 cod proc. civilă, art. 282¹ cod
 civilă, art. 299 și urm. cod proc. civilă, art. 304¹ cod proc. civilă, art. 54
 legea nr. 304/2004 și art. 6 și 13 din Convenție, nulitățile fiind prevăzute de
 art. 304 pct. 1 și 3 cod proc. civilă.

S-a solicitat, astfel, casarea cu trimitere spre rejudecare a cauzei la
 Tribunalul Constanța pentru rejudecarea cauzei în apel, iar în subsidiar casarea
 cu trimitere la Judecătoria Constanța, în vederea respectării principiului
 egalității aleatorii a cauzelor.

Recurenții pârâți au susținut că în dezlegarea dată de Tribunalul Constanța
 s-a încălcat dispoziții de ordine publică referitoare la competența materială
 funcțională a instanțelor, întrucât cauza a fost calificată de la început ca fiind
 funciară, judecata fiind făcută cu încălcarea legii de organizare
 judecătorească în partea privitoare la compunerea completelor de judecată, cât și
 încălcarea dispozițiilor privitoare la căile de atac.

S-a arătat că instanțele au ignorat faptul că în cauză au fost formulate
 cereri de cerere specifice dreptului civil comun, respectiv: **societatea**
reclamantă a solicitat constatarea existenței unui drept de proprietate asupra
 terenului arabil de 1 ha situat în comuna Lumina (cu nr. cadastral 11238 și
 încheierea nr. 1947/01.10.1999), drept conferit de Certificatul de
 atestare a dreptului de proprietate seria MO 4713 emis de Ministerul Industriei și
 Comerțului; constatarea existenței unui drept de folosință asupra terenului arabil
 de 3 ha, drept dobândit în virtutea contractului de asociere în participațiune nr.
 1422/2003; constatarea existenței unui drept de proprietate asupra terenului de
 5.518 mp, precum și a unui drept de folosință asupra celui de 3 ha, în aceleași
 condiții; **pârâtele** au solicitat prin cererea reconvențională constatarea nulității
 absolute a contractului de asociere în participațiune menționat, caducitatea
 acestuia sau inopozabilitatea lui față de pârâte; obligarea societății de a
 dezafecta și ridica de pe terenul în litigiu a oricăror construcții, agregate sau
 echipamente industriale, sub sancțiunea plății de daune cominatorii; obligarea
 reclamantei de a sista orice operațiune de exploatare a terenului asupra căruia s-a

decis reconstituirea în natură a dreptului de proprietate al reclamantelor, cu plata Tribunalului de daune pe zi de întârziere în caz de neconformare.

Recurenții au susținut că litigiul, în această configurație, nu putea fi calificat ca fiind unul „funciar”, în accepțiunea dată de Legea nr. 247/2005, motiv pentru care Tribunalul Constanța – care a apreciat în cele din urmă că acesta este întemeiat pe dreptul comun – urma să ducă raționamentul juridic până la capăt și să constate că hotărârea atacată trebuie desființată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, în vederea soluționării ei cu respectarea prevederilor legale privind distribuirea aleatorie a cauzelor.

Că prevalentă este calificarea căii de atac după criteriul naturii juridice a obiectului material al capetelor de cerere și doar în subsidiar, după valoare; pe de altă parte, judecata în dublul grad de jurisdicție constituie o excepție de la regulă, iar orice excepție este de strictă interpretare.

În fine, s-a arătat că din perspectiva art. 6 pct. 1 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dreptul la un „recurs efectiv în jurisdicția națională” nu poate fi satisfăcut în cauză prin această judecată eliptică de apel.

S-a făcut trimitere la decizia nr. 14/16.03.2009 a Î.C.C.J., prin care s-a respins recursul în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea art. 299 cod proc. civilă raportat la art. 377 cod proc. civilă, anume la admisibilitatea promovării unui recurs la recurs, ca urmare a unei greșite calificări a căii de atac de către tribunal, instanța supremă reținând în esență că textele legale sunt redactate clar și precis, neprezentând dificultăți de interpretare și că nu se impune intervenția Înaltei Curți, arătându-se că în marea majoritate a cazurilor au fost considerate admisibile aceste căi de atac atunci când s-a dat o greșită calificare apelului, soluția de inadmisibilitate fiind singulară. Că în aplicarea aceluiași raționament, decizia 35/14.12.2009 a Î.C.C.J. a admis recursul în interesul legii și a statuat că în materie penală este admisibil recursul declarat împotriva unei hotărâri prin care a fost soluționată calea de atac a apelului, deși recursul era singura cale de atac ce putea fi exercitată împotriva hotărârii primei instanțe.

Recurenții au apreciat că prin aceste două hotărâri evocate, instanța supremă a consolidat principiul potrivit căruia regimul căilor de atac este de ordine publică, mențiunile eronate ale instanțelor în legătură cu acestea putând fi remediate prin căile de atac prevăzute de lege.

Prin întâmpinare, intimata reclamantă S.C. SOMACO CONSTRUCT S.R.L. a solicitat respingerea recursului, în principal ca inadmisibil, iar în subsidiar ca nefondat.

Intimata a apreciat că litigiul are o natură patrimonială, fiind evaluabil în bani, astfel că atât competența materială, cât și regimul căilor de atac sunt date de criteriul valoric – cauza intrând sub incidența art. 282¹ cod proc. civilă.

Că nu se poate susține că există acțiuni patrimoniale neevaluabile în bani; s-a făcut trimitere la considerentele deciziei nr. 32/9.06.2008 a Î.C.C.J., pronunțate în recursul în interesul legii și s-a conchis în sensul că în mod corect

tribunalul Constanța a constatat, în raport de valoarea pretențiilor care se adrează în limita a 100.000 lei, că este sesizată cu un recurs, iar nu cu un

Intimata a susținut că nu se poate califica o cale de atac după criteriul naturii juridice a obiectului material al capetelor de cerere derivate, care nu au caracter economic, existența lor fiind condiționată de admiterea capetelor principale.

Prin întâmpinarea depusă la termenul din 30.01.2012, intimata Comisia de mediere pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor Lumina și Consiliul Local Lumina au invocat la rândul lor inadmisibilitatea recursului împotriva deciziei civile 1127/30.09.2011, pentru considerente similare celor invocate de intimata reclamantă.

Aceste părți au negat că tribunalul ar fi trebuit să adopte soluția casării cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Constanța (în vederea respectării principiului repartizării aleatorii a cauzelor), pentru că în fața instanței de fond nu există nicio încălcată nici o normă privind competența absolută – art. 304 pct. 1 și 3 din Cod. proc. civilă.

Analizând susținerile părților și temeiurile evocate, Curtea va reține următoarele considerente:

Sistemul juridic românesc cunoaște o reglementare bine definită a căilor de atac, regula de bază fiind cea a judecării în fond, urmate de dublul control în apel și recurs. În acest context, excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare, iar pentru calificarea unui litigiu ca nefiind supus unui grad de jurisdicție (în fond, apel, recurs) trebuie să se facă trimitere strictă la dispozițiile derogatorii și la condițiile care implică incidența lor.

Pe de altă parte, calificarea juridică a unui litigiu nu se realizează după interpretarea sau denumirea dată lui de către părți ori după similitudinile deduse din norme speciale; regulile interpretării juridice sunt aplicabile și în acest caz, astfel că pe lângă criteriul naturii patrimoniale sau nepatrimoniale a petitului cererii de chemare în judecată (care este și cel ce determină raportarea ulterioară la criteriul valoric), norma de drept căreia i se subsumează acest petit este un alt element principal de abordare, pentru că legiuitorul este cel care stabilește în care anume materii se aplică doar controlul jurisdicțional al recursului.

În fine, în contradicție cu opinia exprimată prin întâmpinarea intimatei reclamante, departajarea între capetele de cerere ale aceleiași acțiuni ca fiind principale și accesorii nu se face doar după cum ele sunt evaluabile sau neevaluabile în bani, ajungându-se la concluzia (eronată) potrivit căreia cele care nu pot fi evaluabile în bani nu-și pot justifica existența de-sine-stătătoare și nu pot face obiect de analiză distinctă de cele evaluabile – și cu atât mai mult să atragă vreo discuție preliminară de competență. Într-o asemenea opinie, ca exemplu de edificare, cererile vizând raporturile personale dintre părinți și copii, ori cele legate de apărarea dreptului locativ nu ar putea primi o dezlegare într-o

acțiune principală, cu toate că natura neevaluabilă în bani este în aceste cazuri evidentă.

Această opinie, exprimată prin întâmpinare, pune în mod incorect semnul egalității între situația formulării mai multor cereri principale în cadrul aceluiași litigiu (indiferent dacă toate sunt sau nu evaluabile în bani), a căror dezlegare punctuală nu depinde așadar de soarta celorlalte, și cazul formulării unor cereri accesorii alături de cele principale, în care soarta primelor este indisolubil legată de soluția pronunțată în cele principale. Delimitarea este dată în doctrină tocmai de existența sau inexistența unei strânse interdependențe între soluțiile prefigurate pentru fiecare petiț.

De altfel, statuarea făcută prin decizia nr. 32/2008 a Secțiilor Unite ale Î.C.C.J. (preluată parțial în întâmpinarea intimetei reclamante), în sensul că natura patrimonială a acțiunii subzistă indiferent de formularea unor pretenții accesorii - *n.n. privitoare la repunerea părților în situația anterioară, în analiza instanței supreme* - nu se aplică în prezenta cauză, întrucât Î.C.C.J. s-a referit la soarta cererilor accesorii patrimoniale de natura celor care au făcut obiectul recursului în interesul legii, iar nu a celor principale care ar putea determina, fiecare, distinct, regimul căilor de atac.

Conchizând, Curtea va avea în vedere că, într-un litigiu, raportul juridic dedus judecății nu poate primi o primă (și ultimă) calificare după caracterul său patrimonial sau nepatrimonial - criteriu care pare determinant prin ușurința încadrării la prima vedere a petitelui în sintagma „valoare pretinsă” - și care conduce la abordarea pragului valoric dat de art. 282¹ cod proc. civilă.

În realitate, ceea ce are prevalență în acest raționament este criteriul normei de drept căreia i se supune litigiul, pentru că numai în această modalitate se determină în subsidiar normele procesuale referitoare la competența materială și teritorială, compunerea completului de judecată, timbrajul incident și sistemul căilor de atac.

În speță, la Judecătoria Constanța a fost eronat calificat litigiul ca fiind de *fond funciar*, pe criteriul indicării ca temei în drept a Legii nr. 1/2000 și al chemării în judecată a celor două comisii speciale pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra pământului; pot face obiectul art. 53-59 și art. 64 din Legea nr. 18/1991 modificată prin Legea nr. 169/1997 și republicată, doar procesele în legătură cu procedurile de restabilire a dreptului de proprietate privată asupra pământului prin constituire sau reconstituire, cele privind legalitatea hotărârilor comisiilor constituite conform Legii 18/1991, precum și litigiile vizând legalitatea titlurilor de proprietate emise în această reglementare specială.

Orice alt litigiu, care implică - precum în prezenta cauză - analiza comparativă a titlurilor părților (chiar dacă unele dintre ele se prevalează de dreptul de proprietate recunoscut în procedura Legii 18/1991), dar și recunoașterea altor drepturi reale, cum ar fi cel de folosință derivând dintr-un contract de asociere în participațiune, scapă de sub jurisdicția specială statuată

te cazuri explicit și limitativ de textele sus-menționate, fiind supus normelor comune de drept material și procedural.

Din acest punct de vedere, tribunalul a statuat de principiu corect, prin încheierea din 23.05.2011, că se află în fața unui litigiu de drept comun, care comportă caracterele specifice unei acțiuni în constatare provocatorii și a unei incidente (reconvenționala) de constatare a nulității absolute/caducității/nepozabilității contractului de asociere în participațiune, cu obligarea reclamantei la eliberarea terenului, sub sancțiunea daunelor pe zi de întârziere.

Raționamentul nu a fost însă finalizat, prin reconsiderarea caracterului evaluabil sau neevaluabil al fiecărui capăt de cerere dedus judecății, stabilindu-se într-un mod global că litigiul are un caracter patrimonial și deci evaluabil în bani în conformitate cu art. 2 al. 1¹ din Legea nr. 146/1997, deși ultimele cereri incidente (reconvenționala pârâtelor) aveau un vădit caracter neevaluabil; de aceea prin încheierea ulterioară, din 17 iunie 2011, tribunalul a constatat că în raport de valoarea obiectului material al cererilor deduse judecății, astfel cum a fost stabilită de părți, calea de atac este recursul, iar nu apelul.

Întrucât însă aceste ultime capete de cerere nu puteau fi apreciate ca accesorii (ele vizând o obligație de a face distinctă de soarta capetelor petitorii) și nici supuse prevederilor art. 2 al. 1 și 1¹ din Legea nr. 146/1997, pentru că nu sunt evaluabile, în mod greșit tribunalul le-a apreciat ca supuse recursului prin prisma art. 282¹ cod proc. civilă.

Cum sfera excepțiilor de la regula dublului grad de control judiciar, dată de art. 282¹ cod proc. civilă, este de strictă interpretare, nu se poate susține că stabilirea căii de atac depinde exclusiv de petitul principal ori de cererea principală (fiind așadar fără relevanță cererea incidentă și pretențiile distincte formulate prin aceasta).

Astfel fiind, o acțiune cu petit multiplu, având pretenții evaluabile în bani, dar și pretenții vizând o anumită conduită a părții adverse (obligația de a face /de a nu face), nu se supune în mod global căii de atac a recursului, fiind cu totul eronată opinia potrivit cu care primele ar determina soarta procesuală a celor din urmă și s-ar răpi părții interesate un grad de jurisdicție.

În speță, dacă petitul privitor la constatarea existenței unui drept de proprietate asupra unui obiect determinat (teren arabil în suprafață certă), ca și cel legat de nulitatea absolută a unui contract de asociere în participațiune atrag fără dubiu caracterul evaluabil al pretențiilor și incidența art. 2 al. 1 și 1¹ din Legea nr. 146/1997, în privința cererii vizând o obligație de a face (dezafectarea terenului și ridicarea construcțiilor, precum și sistarea oricărei operațiuni de exploatare) natura neevaluabilă în bani este, în egală măsură, indubitabilă.

Cum aceste ultime pretenții nu intră în sfera de aplicare a art. 282¹ cod proc. civilă, astfel cum s-a arătat, în mod greșit Tribunalul Constanța a calificat calea de atac de soluționat ca fiind recursul, iar nu apelul.

În aceste condiții, recursul promovat împotriva deciziei civile nr. 1127/30.09.2011 nu este inadmisibil, întrucât disp. art. 304 pct. 1 cod proc. civilă prevăd între motivele de casare alcătuirea nelegală a instanței potrivit dispozițiilor legale, ceea ce în speță, se traduce prin pronunțarea hotărârii în complet constituit pentru cauzele în recurs, iar nu în apel.

Pentru acest considerent, va fi respinsă excepția de inadmisibilitate a prezentei căi de atac, Curtea având deplina competență să stabilească, în fiecare caz în parte, dacă au fost respectate dispozițiile legale privitoare la compunerea completului - și care derivă în esență din calificarea dată căilor de atac promovate în fața tribunalelor.

Cu privire la soluția remediu prefigurată prin recurs, instanța va avea în vedere însă că nu se impune casarea deopotrivă și a sentinței Judecătorei Constanța, căreia i se reproșează soluționarea într-un complet specializat pe cauze de fond funciar și judecata cu încălcarea normelor privitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor. Nulitățile procesuale legate de nelegala compunere a completelor nu vizează și greșita calificare a unui litigiu, cu consecința soluționării lui într-un anume complet, câtă vreme soluționarea s-a realizat în cadrul instanței competente; doar încălcarea normelor imperative vizând competența materială și cea teritorială implică desființarea hotărârii pronunțate, pe când nesocotirea celor referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor ori la deducerea litigiului unui complet specializat nu atrag nulitatea hotărârii, ci eventual consecințele de regim sancționator disciplinar.

Astfel fiind, cum situația evocată nu este indicată explicit de vreo normă procesuală ca fiind sancționabilă cu nulitatea (Legea nr. 304/2004 neaducând sub acest aspect o reglementare imperativă în sensul arătat), Curtea constată că în cauză se impune doar casarea deciziei pronunțate de Tribunalul Constanța.

Totodată, se va avea în vedere că nu sunt incidente prevederile art. 312 al. 4 cod proc. civilă privind casarea cu rejudecarea cauzei pe fond, în măsura în care apelul, fiind cale devolutivă, ar permite părților să administreze în raport de disp. art. 295 al. 2 cod proc. civilă și alte probe privitoare la situația de fapt, și care în mod evident nu ar fi putut fi propuse și administrate în judecata ca recurs a tribunalului. Pentru toate aceste motive, va fi casată decizia recurată (împreună cu încheierile interlocutorii ce au precedat-o), cu consecința trimiterii cauzei pentru judecarea căilor de atac în apel.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Admite recursul declarat de recurenții pârâți MITROFAN ELENA, domiciliată în localitatea Mihail Kogălniceanu, str. Tudor Vladimirescu nr. 41, județul Constanța și MUSCALU CONSTANTIN, domiciliat în Constanța, str. Timișanei nr. 13 și MUSCALU VALERIU, domiciliat în Canada Brossard, str.

D
pr
Ti
in
C
P
T
C
P
C
cc

fi

N
ci

R
F
T

vile nr. 3695, împotriva încheierilor din 23 mai 2011 și 17 iunie 2011, precum și a deciziei civile nr. 1127 din 30 septembrie 2011 pronunțate de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 24738/212/2009, în contradictoriu cu hotărârea reclamantă S.C. **SOMACO CONSTRUCT S.R.L.**, cu sediul social în Constanța, str. I.C.Brătianu nr. 131 și intimații pârâți **COMISIA LOCALĂ PENTRU STABILIREA DREPTULUI DE PROPRIETATE ASUPRA TERENURILOR LUMINA**, cu sediul în comuna Lumina, județul Constanța, **COMISIA JUDEȚEANĂ PENTRU STABILIREA DREPTULUI DE PROPRIETATE ASUPRA TERENURILOR CONSTANȚA**, cu sediul în Constanța, bd. Tomis nr. 51 și **CONSILIUL LOCAL LUMINA**, cu sediul în comuna Lumina, județul Constanța.

avea în vedere că decizia recurată și trimite cauza pentru judecarea căii de atac ca fiind apel.

Respinge excepția inadmisibilității recursului.

Irrevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi 05 martie 2012.

PREȘEDINTE

Vanhelita Tase, aflată în C.O.,
art. 261 alin.2 C.p.c., semnează
PREȘEDINTE INSTANȚĂ
Nicolae Stanciu

JUDECĂTORI
Gabriel Lefter

Mihaela Ganea

GREFIER

Mădălina Drăgoi

ENNA,

nr. 41,

a, str.

d, str.

Red.hot.jud.fond D.M.Dinică

Red.dec.jud.recurs V.C.Cărbune/B.Mariș/C.M.Popescu

Tehnored.dec.jud.recurs M.Ganea/10.04.2012